

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do komunikatu w Dzienniku Urzędowym w sprawie C-448/17****(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 382 z dnia 13 listopada 2017 r.)**

(2018/C 005/71)

Tekst komunikatu w Dz.U. w sprawie C-448/17 EOS KSI Slovensko s.r.o. przeciwko Jánowi Danko i Margicie Jalčovej należy zastąpić następującym tekstem:

„Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove (Republika Słowacka) w dniu 25 lipca 2017 r. – EOS KSI Slovensko s.r.o. / Ján Danko, Margita Danková

(Sprawa C-448/17)

(2017/C 382/35)

*Język postępowania: słowacki***Sąd odsyłający**

Krajský súd v Prešove

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: EOS KSI Slovensko s.r.o.

Strona pozwana: Ján Danko, Margita Danková

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w świetle wyroku w sprawie C-470/12 Pohotovosť i uwag Trybunału Sprawiedliwości UE wyrażonych również w pkt 46 jego uzasadnienia, sprzeczne z wynikającą z prawa Unii zasadą równoważności są przepisy prawne, które w ramach równoważności interesów chronionych ustawowo i ochrony praw konsumenta przed nieuczciwymi warunkami umownymi nie pozwalają, bez zgody pozwanego konsumenta, osobie prawnej, której przedmiot działalności stanowi zbiorowa ochrona konsumentów przed nieuczciwymi warunkami umownymi i która realizuje cel przewidziany w art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG⁽¹⁾ transponowanym przez § 53a ust. 1 i 3 kodeksu cywilnego, na uczestnictwo w charakterze interwenienta ubocznego w postępowaniu sądowym od momentu jego rozpoczęcia i skuteczne wykorzystywanie na rzecz konsumenta środków zaskarżenia i obrony przed sądem w celu zapewnienia w ramach tego postępowania ochrony przed regularnym stosowaniem nieuczciwych warunków umownych, podczas gdy w innych wypadkach przystępujący do postępowania sądowego interwenient uboczny popierający żądania pozwanego i mający interes w ustaleniu prawa podmiotowego (majątkowego) przedmiotu postępowania, nie potrzebuje, w odróżnieniu od stowarzyszenia ochrony praw konsumentów, zgody pozwanego, na którego rzecz działa, aby uczestniczyć w postępowaniu sądowym od jego rozpoczęcia i skutecznie wykorzystywać na rzecz pozwanego środki zaskarżenia i obrony przed sądem?
- 2) Czy zwrot »wyrażone prostym i zrozumiałym językiem« zawarty w art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13 również w świetle wniosków Trybunału Sprawiedliwości w wyrokach C-26/13 i C-96/14 należy interpretować w ten sposób, że nie można uznać, iż warunek umowny jest wyrażony prostym i zrozumiałym językiem – czego prawną konsekwencją jest objęcie go badaniem przez sąd nieuczciwego charakteru z urzędu – także w wypadku gdy sama instytucja prawna (instrument), którą reguluje jest skomplikowana, jej następstwa prawne są trudne do przewidzenia przez przeciętnego konsumenta a dla jej zrozumienia jest zasadniczo potrzebne profesjonalne doradztwo prawne, którego koszty nie są proporcjonalne do wartości świadczenia uzyskiwanego przez konsumenta na podstawie umowy?

- 3) Czy – w wypadku gdy o prawach wynikających z umowy konsumenckiej, dochodzonych względem konsumenta jako strony pozwanej, sąd orzeka jedynie na podstawie oświadczeń powoda, wydając nakaz zapłaty w ramach postępowania uproszczonego i nie stosuje w postępowaniu w żaden sposób § 172 ust. 9 kodeksu postępowania cywilnego, który wyklucza wydanie nakazu zapłaty w wypadku istnienia nieuczciwych warunków umownych w umowie konsumenckiej – nie są sprzeczne z prawem Unii przepisy państwa członkowskiego, które, biorąc pod uwagę krótki termin na wniesienie sprzeciwu lub ewentualny brak możliwości skontaktowania się z konsumentem albo jego bezczynność, nie umożliwiają stowarzyszeniu ochrony konsumentów, zdolnemu i upoważnionemu do realizacji celu wyrażonego w art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG, transponowanym przez § 53a ust. 1 i 2 kodeksu cywilnego, skutecznego dochodzenia bez zgody konsumenta (bez wyraźnej odmowy konsumenta) jedynej możliwości ochrony konsumenta w formie sprzeciwu od nakazu zapłaty, w wypadku gdy sąd nie czyni zadość obowiązkowi o, którym mowa w § 172 ust. 9 kodeksu postępowania cywilnego?
- 4) Czy dla udzielenia odpowiedzi na drugie i trzecie pytanie znaczenie może mieć okoliczność, że w słowackim porządku prawnym konsumentowi nie przysługuje prawo do obowiązkowej pomocy prawnej i że jego niewiedza w dziedzinie, wobec braku reprezentacji przez prawnika, niesie znaczne ryzyko, że nie uświadomi on sobie nieuczciwego charakteru warunków umownych i nie będzie działał w sposób umożliwiający interwencję na jego rzecz w postępowaniu sądowym stowarzyszenia ochrony konsumentów zdolnego i upoważnionego do realizacji celu wyrażonego w art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG, transponowanym przez § 53a ust. 1 i 2 kodeksu cywilnego?
- 5) Czy z prawem Unii i z wymogiem oceny wszelkich okoliczności sprawy przewidzianym w art. 4 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG nie jest sprzeczny przepis taki jak przepis dotyczący postępowania uproszczonego w przedmiocie wydania nakazu zapłaty (§ 172 ust. 9 kodeksu postępowania cywilnego i nast.), który pozwala: 1) przyznać przedsiębiorcy, ze skutkiem wyroku, prawo do świadczenia pieniężnego, 2) w postępowaniu uproszczonym, 3) przed urzędnikiem administrującym sądem, 4) jedynie na podstawie oświadczeń przedsiębiorcy, i 5) bez zbierania dowodów i w sytuacji 6), gdy konsument nie jest reprezentowany przez prawnika, 7) a jego obrony nie może podjąć się skutecznie, bez jego zgody, stowarzyszenie ochrony konsumentów zdolne i upoważnione do realizacji celu wyrażonego w art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG, transponowanym przez § 53a ust. 1 i 2 kodeksu cywilnego?”

(¹) Dz.U. 1993, L 95, s. 29